

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317211688
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4317211688.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v spore žalobcu: X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX Z., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 11. apríla 2022 č. k. 7Csp/178/2017-271, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e.**

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 242,44 eura, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania právo.

1.1. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na obsah podanej žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2015 a k vydaniu bezdôvodného obohatenia v sume 176,14 eura. Konštatoval, že v písomnej žalobe žalobkyňa uviedla, že dňa 26.03.2015 uzatvorila so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom a revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 570,00 euro. Zmluva má spotrebiteľský charakter. Tvrdila, že žalovaný postupoval voči žalobkyni bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi a jej spotrebiteľské práva boli porušené najmä tým, že žalovaný použil v zmluve početné neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázala na to, že pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tak ako tomu bolo v tomto prípade, uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a spotrebiteľský úver sa považuje ako bezúročný a bez poplatkov. Namietala, že zmluvy o revolvingovom úvere uvádzajú len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov ako jednu sumu z ktorej nie je zjavné akú časť z nej predstavuje istina a akú časť úrok počet takto určených splátok. Podľa jej názoru nepostačuje, že akú časť zo splátky predstavuje istina a akú časť úrok je uvedené v splátkovom kalendáre, nakoľko uvedená listina nie je podpísaná dlžníkom ani dodávateľom, pričom zákon jasne ustanovuje, že tieto skutočnosti musia byť obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Navyše podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmluva musí obsahovať údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Pokiaľ sa tento údaj v zmluve jednoznačne uvedený dátumom nenachádza, tak treba považovať zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Nepostačuje údaj o dátume splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení veriteľa (žalovaný) o schválení revolvingového úveru a ani odkaz v Zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere, hoci

zmluva ich označuje ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, podľa ktorého sa za deň konečnej splatnosti úveru považuje deň splatnosti poslednej splátky. Nie je prípustné, aby sa spotrebiteľ k údaju o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dopracovával výkladom a výpočtom a zároveň tieto dokumenty nie sú podpísané spotrebiteľom, pričom oznámenie o schválení revolvingového úveru je jednostranne podpísaný dokument. Namietala tiež, že v bode 5. a 6. zmlúv je uvedená neprimerane vysoká RPMN 34,40 %, ročná úroková sadzba 26,60 % a neprijateľná zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu a v bode 7. zmlúv sa dôkazné bremeno prenáša na spotrebiteľa. V bode 8. zmlúv je uvedený neprimerane vysoký poplatok za odklad úverových splátok a revolvingových splátok. Uviedla, že jej bol poplatok za odklad úverových splátok vo výške 57,00 euro strhnutý hneď pri poskytnutí revolvingových úverov na účet žalobkyni, pretože dostala na účet sumu vo výške 513,00 euro. Uvedené konanie žalovaného považuje za nekalú obchodnú prax, pričom uvedené zmluvné dojednania predstavujú podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. V žalobe tiež uviedla, že Rozhodcovská zmluva č. zmluvy XXXXXXXXXXXX je neplatná. Namietala, že odplata poskytnutých revolvingových úverov č. zmluvy XXXXXXXXXXXX podstatne prevyšuje obvyklú odplatu v bankách. Samotné zmluvy o revolvingovom úvere už len v kontexte uvedených neprijateľných a nekalých podmienok svojim obsahom ako aj účelom jednak odporujú zákonu a ako celok sa priečia dobrým mravom, preto sú neplatné. Záverom zdôraznila, že výška úveru predstavovala sumu 570,00 euro - na účet žalobkyni od žalovaného prišla suma vo výške 513,00 euro, teda o 57,00 euro menej. Zaplatila celkom sumu 689,14 eura, preto bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje sumu 176,14 eura.

1.2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 11 ods. 4, § 1 ods. 2, § 2, § 9. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 37 ods. 1, § 39, 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, 2, § 52, § 53, § 54, § 451, § 456 veta prvá, § 100 ods. 1, § 107 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho došiel k záveru, že po zrušení uznesení odvolacieho súdu a po pripustení zmeny žaloby je predmetom sporu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 242,44 eur, keďže výrok rozsudku, ktorým bola zamietnutá žaloba v časti o určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2015 nadobudol právoplatnosť. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobkyni vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 242,44 eur, pretože zmluva bola bezúročná a bezpoplatková, a preto v tejto časti žalobe vyhovel.

1.3. Okresný súd Levice rozsudkom z 06.02.2019, č. k. 7Csp/178/2017-134, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 242,44 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (III. výrok). V dôsledku odvolania žalovaného proti uvedenému rozsudku prejednal vec Krajský súd v Nitre ako odvolací súd, ktorý uznesením z 30.06.2021, č. k. 7Co/143/2019-211 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, z dôvodu, že súd prvej inštancie predčasne vyhodnotil zmluvu ako neplatný právny úkon.

1.4. V dôvodoch v poradí druhého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že uzatvorená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a na takto posudzovaný vzťah preto treba aplikovať zákonnú úpravu Občianskeho zákonníka, ktorá bola platná v čase uzavretia zmluvy (26.03.2015). Okrem toho, keďže predmetom zmluvy je poskytnutie finančných prostriedkov pre občana - spotrebiteľa, ide o vzťah podliehajúci aj právnej úprave zákona o spotrebiteľských úveroch a samozrejme aj právnej úprave podľa zákona o ochrane spotrebiteľa.

1.5. Súd prvej inštancie k náležitosti termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uviedol, že v danom prípade išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí spĺňať všetky obligatórne náležitosti tak, ako ich uvádza § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom následkom porušenia uvedeného ustanovenia je sankcionovanie zmluvy ako bezúročnej a bezpoplatkovej. Skutočnosť, že pri revolvingovom úvere nie sú striktné dané podmienky počas jeho trvania a v priebehu času môže prísť k ich zmene, nemení nič na tom, že spotrebiteľ má byť v čase uzavretia zmluvy s dodávateľom informovaný o tom, kedy bude konečná splatnosť úveru za podmienok, aké boli dohodnuté. Argumentácia, že termín konečnej splatnosti úveru možno odvodiť od výšky splátky, počtu splátok a splatnosti konečnej splátky je podľa súdu prvej inštancie nepostačujúca a nespĺňajúca kritéria jednoznačnosti a určitosti

termínu konečnej splatnosti úveru tak, ako to má na zreteli Zákon o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie poznamenal, že jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase jej uzatvorenia bol aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tento údaj nemožno odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od splatnosti prvej a poslednej splátky a od počtu splátok, ale spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (bližšie napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/465/2015 zo dňa 29. 01. 2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22. 10. 2015). Predmetná zmluva uzatvorená medzi stranami sporu však uvedené obligatórne náležitosti neobsahovala. Ďalej uviedol, že oznámenie má len charakter informácie o schválenom spotrebiteľskom úvere adresovanej žalobkyni ako dlžníkovi a nie je súčasťou návrhu alebo akceptácie návrhu, teda nemožno ho považovať za súčasť zmluvy o úvere. Ak teda uvedený údaj chýbal, potom ide o vadu zmluvy, s ktorou Zákon o spotrebiteľských úveroch spája následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

1.6. Z vyššie uvedeného vyplýva, že ak v úverovej zmluve chýbala náležitosť, ktorú predpokladal Zákon o spotrebiteľských úveroch, potom bolo potrebné považovať úver za bezúročný a bezpoplatkový. Nebolo možné dospieť k záveru, že zmluva je neplatným právny úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva obsahovala náležitosti a vôľa kontrahentov sa stretla v otázkach esenciálnych náležitostí zmluvy (dohody), pričom ďalšie, z pohľadu Zákona o spotrebiteľských úveroch obligatórne náležitosti, spôsobujú nie neplatnosť, ale bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

1.7. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, bola žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému iba sumu 513,- eur, pretože len v takejto výške jej poskytol finančné prostriedky (po odpočítaní sumy 57 eur t.j. poplatku za poskytnutie úveru od sumy 570 eur) a žalobkyňa žalovanému uhradila celkom 755,44 eur, čo vyplýva z predložených dokladov o vykonaných úhradách (bod 20 rozsudku). Žalovaný takto prijal plnenie nad rámec poskytnutého plnenia v sume 242,44 eur. S poukazom na uvedené vzniklo na strane žalobkyne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v uplatnenom rozsahu, pretože zmluva bola bezúročná a bezpoplatková. Ako bolo uvedené žalobkyňa zaplatila žalovanému 755,44 eur, pričom splatiť mala iba sumu 513,- eur. Keďže na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne, a to vo výške 242,44 eur, súd podanej žalobe v tejto časti ako opodstatnenej vyhovel.

1.8. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného uviedol, že žalobkyňou uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa názoru súdu nie je premlčaný, keďže k plneniu nad rámec poskytnutého úveru zo strany žalobkyne došlo dňa 14.10.2016 v rámci 15. splátky, pričom žaloba bola podaná dňa 23.06.2017. To že, dňom 14.10.2016 došlo k plneniu nad rámec poskytnutého úveru jednoznačne vyplýva z Prehľadu platieb doručeného žalovaným súdu. Až od tohto okamihu začalo na strane žalovaného vznikáť bezdôvodného obohatenie v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka, pretože ten mal nárok len na zaplatenie finančných prostriedkov, ktoré poskytol žalobkyni vo výške 513,- eur a to z dôvodu, že spotrebiteľský úver bol bezúročný a bezpoplatkový. Keďže žaloba na tunajší súd bola doručená žalobkyňou dňa 23.06.2017, s tým, že žiadala vydať bezdôvodné obohatenie a žalobkyňa vykonala v rámci 15. splátky úhradu od ktorej začalo na strane žalovaného vznikáť bezdôvodného obohatenie dňa 14.10.2016 tak nemožno považovať podanú námietku premlčania zo strany žalovaného za dôvodnú, pretože podľa § 107 Občianskeho zákonníka pri vydaní bezdôvodného obohatenia je subjektívna premlčacia doba 2 roky a objektívna 3 roky. Subjektívna premlčacia doba zároveň plynie odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Aj keby žalobkyni začala plynúť subjektívna premlčacia doba už odo dňa nasledujúceho po vzniku bezdôvodného obohatenia t. j. od 15.10.2016 tak okamihom podania žaloby dňa 23.06.2017 sa premlčacia doba prerušila z dôvodu, že žalobkyňa si uplatnila právo na vydanie bezdôvodného obohatenia na súde, a preto od tohto okamihu sa prerušilo plynutie premlčacej doby s poukazom na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka, pričom návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia bol podaný pred uplynutím tak subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby v dôsledku čoho nie je námietka premlčania, ktorú vzniesol žalovaný dôvodná.

1.9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1, 3 CSP. Vzhľadom na čiastočný úspech žalobkyne (úspech v časti nároku na bezdôvodné obohatenie, neúspech v časti určenia neplatnosti zmluvy) a pomer úspechu a neúspechu strán sporu

50:50, súd v súlade s ust. § 255 ods. 2 CSP rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Proti tomuto uzneseniu podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobu zamietol alebo vec vrátil súdu prvej inštancie. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP); že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP); a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci pretože súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Odvolateľ namietal, že závery súdu prvej inštancie o neuvedení konečnej splatnosti úveru sú nesprávne, a to zo skutkových a právnych dôvodov. Podľa jeho názoru, s uvedenou náležitosťou objektívne nie je možné (bez porušenia povinnosti súdu vykladať vnútroštátne právo implementujúce komunitárne právo) spájať bezúročnosť úveru. Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úijného práva bola vylúčená. Stalo sa tak novelou č. 279/2017 Z.z. (článok XII.), pričom jej prijatie bolo odôvodnený tým, že ide o zohľadnenie záverov Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./M. V. a v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (mediiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“ a konečnej splatnosti. Po skutkovej stránke je záver súdu nesprávnym, pretože úprava konečnej splatnosti je v bode 4.5 zmluvných dojednaní nasledovná: „Úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude Dlžník oboznámený, a ktorý sa stáva platným a účinným dňom poskytnutia každého revolvingu. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Záverom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 25Co/62/2019 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 25Co/2/2019.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne rozhodol ohľadne konečnej splatnosti úveru, že táto náležitosť chýba. V čase uzatvorenia zmluvy bol tento údaj na zmluve povinný. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/203/2015, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.11.2017, sp. zn. 21Co/9/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.11.2013 sp. zn. 24Co/155/2013, rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 13C/554/2015 zo dňa 23.02.2017. Uviedla, že na zmluve je nesprávne uvedená celková výška úveru. Typ zmluvy je predtlačené tlačivo, do ktorého sa vpisovali údaje ohľadne úveru, ktoré žalobkyňa nemohla ovplyvniť. Zmluva musí mať písomnú formu, má za to, že je bezúročná a bez poplatkov. Predmetná zmluva o úvere neobsahuje podľa § 9 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch základnú náležitosť a to celkovú výšku úveru, pretože celková výška úveru bola 513 eur a nie 570 eur. Uviedla, že dostala sumu 513 eur, nie sumu 570 eur, t. j. sumu po odrátaní poplatku za poskytnutie úveru 57 eur. Žalovaný ako veriteľ do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul poplatok za poskytnutie úveru, ktorý postup je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa. Žalovaný pri výpočte RPMN do celkovej výšky úveru zahrnul aj poplatok za jeho poskytnutie, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od celkovej výšky úveru. Ďalej uviedla, že si podľa zmluvy dvakrát účtuje poplatok za spracovanie úveru. Za nesprávne uvedenie celkovej čiastky, ktorá jej bola poskytnutá je nesprávna RPMN, ktorá sa ráta tiež z nesprávne poskytnutej sumy a zmluva nemá písomnú formu, z toho dôvodu považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedených skutočností žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní vecí dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne

správne a odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Predmetom konania bola žaloba doručená súdu prvej inštancie dňa 23.06.2017, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2015 je neplatná a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 176,14 eur. V poradí prvým rozsudkom zo dňa 06.02.2019 súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 242,44 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. Uznesením č. k. 7Co/143/2019-211 zo dňa 30. júna 2021 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie na základe návrhu žalobkyne uznesením č. k. 7Csp/178/2017-252 pripustil zmenu žaloby v znení: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 242,44 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom. V poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu žalovaný.

7. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalovaného z hľadiska zisteného skutkového stavu preskúmal napadnutý rozsudok, konanie, ktoré mu predchádzalo a dôvody odvolania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania v konečnom dôsledku vyvodil i správny právny záver v tom, že posudzovanú zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je treba považovať za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. termín konečnej splatnosti úveru. Dôvodil, že pri podpise zmluvy tento údaj v žiadosti o poskytnutie úveru, ktorý bol na jednom dokumente schválený, nebol. Následne po podpise žalovaný doplňoval chýbajúce údaje, keď oznámením doplnil dátum splatnosti prvej splátky a poslednej splátky. Súd prvej inštancie konštatoval, že termín konečnej splatnosti úveru nemožno odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od splatnosti prvej a poslednej splátky a od počtu splátok, ale spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Oznámenie o má len charakter informácie o schválenom spotrebiteľskom úvere adresovanej žalobkyni a nie je súčasťou návrhu alebo akceptácie návrhu, teda nemožno ho považovať za súčasť zmluvy o úvere. Keďže absencia niektorej z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobuje podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, že taký úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa žalovanému zaplatila sumu 755,44 eur, pričom mala zaplatiť len sumu 513 eur, a preto žalovaného zaviazal žalovaného, aby vydal žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 242,44 eur (755,44 - 513). Žalovaný predovšetkým namietal, že s neuvedením konečnej splatnosti úveru nemožno spájať bezúročnosť úveru, pretože náležitosť „konečná splatnosť úveru“ újní právo nepozná, čo viedlo aj k novelizácii Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tiež uviedol, že nesprávne sú aj skutkové závery súdu prvej inštancie, pretože úprava konečnej splatnosti je v bode 4.5 zmluvných dojednaní.

8. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 26.03.2015 je bezúročná a bez poplatkov a to z dôvodu, že posudzovaná zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 26.03.2015 (č. l. 47 -51) neobsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, absencia ktorých spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V posudzovanej zmluve absentovali zákonné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení k 31.03.2015) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

10. V zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 26.03.2015 (č. l. 47 -51) však nebola uvedená splatnosť jednotlivých splátok, čo v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Spotrebiteľ tak nemal vedomosť, do ktorého dňa musia byť

splátky uhradené. Je nesporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania, teda spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať splátky vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Ak spotrebiteľ túto informáciu nemá, nie je splnená jedna zo základných náležitostí zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) - splatnosť splátok. Zároveň potom spotrebiteľ nemá vedomosť ani o konečnej splatnosti úveru, ktorá je zvyčajne naviazaná na splatnosť poslednej splátky úveru. Uvedenie údaju o splatnosti úveru 36 splátok bez nadväznosti na termín o splatnosti prvej, poslednej (prípadne akejkolvek) splátky nemožno považovať za určitý údaj o konečnej splatnosti úveru. Keďže nie je zrejmý dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť. Z uvedeného vyplýva, že v zmluve chýba aj ďalšia zo základných náležitostí spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to termín konečnej splatnosti revolvingového úveru. V bode 5 zmluvy je síce uvedený údaj, že úver je splatný v 36 splátkach, z ktorého údaju možno vyvodiť dobu trvania zmluvy, avšak nie konečnú splatnosť úveru. Odvolací súd neposudzoval náležitosti Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 26.03.2015 (č. I. 59), pretože táto listina žalovaným podpísaná nie je. Z uvedeného dôvodu odvolací súd túto listinu nepovažoval za súčasť zmluvy a vychádzal z toho záveru, že žalovaný v nej neprejavil svoju vôľu. Ide o jednostranný prejav vôle žalobcu, ktorý nie je možné považovať za dvojstranný právny úkon (zmluvu), a ktorý žalovaného nezaväzuje.

11. K námietke žalovaného uvedenej v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie prijal nesprávny skutkový záver, pretože úprava konečnej splatnosti je v bode 4.5 zmluvných dojednaní nasledovná: „Úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený a ktorý sa stáva platným a účinným dňom poskytnutia každého revolvingu. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, respektíve revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom splatnosti úveru“ odvolací súd uvádza, že žalovaný predložil súdu Zmluvné dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere nového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. (stranami sporu nepodpísané zmluvné dojednania č. I. 52 - 58 spisu), z ktorého vyplýva vyššie uvedené dojednanie, avšak v konaní nepredložil a ani nepreukázal, že vyhotovil nejaký splátkový kalendár, s ktorým by bol žalobkyňu oboznámil a tento jej doručil.

12. Z obsahu týchto zmluvných dojednaní z bodu 2.1 odvolací súd ďalej zistil, že tento bod upravuje termín splatnosti splátky nasledovne: „dlžník podpisom a odovzdaním žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru veriteľovi súhlasí s tým, že termín splatnosti splátky bude v prípade schválenia jeho žiadosti stanovený na konkrétny deň medzi v poradí 1. až 15. dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca, takto: V nadväznosti na deň poskytnutia úveru (ods. 2.3) bude dátum splatnosti prvej splátky určený na deň medzi poradím prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni poskytnutia úveru tak, že dňom poskytnutia úveru a dňom splatnosti prvej splátky bude doba nie dlhšia ako 32 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane). Splatnosť nasledujúcej splátky v príslušnom mesiaci bezprostredne nasledujúcom po splatnosti predchádzajúcej splátky bude deň s číselným poradím rovnakým ako číselné poradie dňa splatnosti predchádzajúcej splátky príslušnom predchádzajúcom mesiaci.“

13. Uvedenú formuláciu tohto zmluvného dojednania odvolací súd považoval za zložitú až nezrozumiteľnú, ktorá znemožňuje spotrebiteľovi vyvodiť z jej obsahu dátum splatnosti jednotlivých splátok. Navyše, ako je už vyššie uvedené Zmluvné dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere nového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. predložil žalovaný súdu nepodpísané žalobkyňou (dlžníkom) a veriteľom a to napriek tomu, že má ísť o zmluvné dojednania, ktoré mali byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru revolvingového typu. Na základe týchto zistení potom prijal záver, že splatnosť jednotlivých splátok úveru a konečná splatnosť úveru neboli medzi stranami sporu v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského revolvingového typu ani v ďalších listinách, na ktoré sa žalovaný odvoláva, uvedené a ani sa splatnosť jednotlivých splátok úveru a konečná splatnosť úveru sa nedala z listín predložených žalobcom rozumným spôsobom vyvodiť.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení k 31.05.2015) ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pretože s absenciou týchto náležitostí

zmluvy výslovne uvedených v § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení k 31.05.2015 teda v čase uzatvorenia zmluvy) spája toto ustanovenie ako dôsledok porušenia povinností veriteľa následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že zákonom č. 279/2017 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2018 došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z. z. a zákon už nevyžaduje ako podstatnú náležitosť zmluvy uvedenej konečnej splatnosti úveru a dátum splatnosti jednotlivých splátok.

15. Ako už bolo vyššie uvedené, predmetná zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 26.03.2015 neobsahuje základné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení k 31.03.2015), teda údaj o splatnosti jednotlivých splátok a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedený nedostatok zmluvy potom spôsobuje, že úver poskytnutý žalobkyni na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 26.03.2015 v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom k tomuto záveru, potom súd prvej inštancie správne ustálil, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 242,44 euro.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne rozhodol aj o trovách konania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa okrem zaplatenia sumy 242,44 euro domáhala aj určenia neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 26.03.2015, ktorý návrh súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 06.02.2019 zamietol. Súd prvej inštancie správne zohľadnil, že v tejto časti uplatneného nároku bola žalobkyňa neúspešná, ale mala úspech v druhom uplatnenom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného dôvodu o trovách konania správne rozhodol, keď aplikoval § 255 ods. 2 CSP a s ohľadom iba na čiastočný úspech strán sporu v konaní rozhodol tak, že žiadnej zo strán trov konania nepriznal.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na ich náhradu, pretože v tomto odvolacom konaní mala úspech.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).